

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 2 Ad 15/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 30. 1. 2015 doručen spis Krajského soudu v Českých Budějovicích zn. 2 Ad 15/2014 spolu s návrhem žalobce na určení lhůty krajskému soudu k provádění procesních úkonů, jež by spočívaly v „označení odpůrce na rozhodnutí soudu a též v zajištění vyjádření odpůrce ke správní žalobě“.

Žalobce (dále též „navrhovatel“) se tedy domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) ve výše označené věci.

Soudkyně krajského soudu JUDr. Věra Balejová ve vyjádření k návrhu uvedla, že ve věci označené navrhovatelem již bylo rozhodnuto a věc je pravomocně skončená.

Nejvyšší správní soud prověřil obsah soudního spisu předloženého krajským soudem a konstatuje, že žalobu podal navrhovatel ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 21. 2. 2014. Dne 24. 2. 2014 vydala asistentka soudce usnesení č. j. 2 Ad 15/2014 - 2, kterým vyzvala navrhovatele k uvedení žalobních bodů, pro něž považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné a vyzvala jej k předložení žalobou napadaného rozhodnutí. K tomu určila navrhovateli lhůtu 10 dnů ode dne doručení usnesení. Podáním ze dne 13. 3. 2014 vznesl navrhovatel proti usnesení námitky podle § 9 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících. Předsedkyně senátu usnesením ze dne 18. 3. 2014 uložila navrhovateli odstranit vady podání ze dne 13. 3. 2014 (námitky proti usnesení asistentky soudce) a určila mu rovněž lhůtu 10 dnů od doručení usnesení. Navrhovatel doručil dne 21. 3. 2014 soudu rozhodnutí, které napadl žalobou, a připojil své vyjádření k věci. Usnesením ze dne 8. 4. 2014

pak předsedkyně senátu odmítla podání ze dne 13. 3. 2014. Proti tomuto usnesení podal navrhovatel kasační stížnost, kterou však Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 8. 2014, č. j. 2 As 82/2014 - 17, odmítl jako nepřipustnou, neboť *de facto* směřovala proti výzvě k odstranění vad podání. O žalobě samé (ze dne 21. 2. 2014) však dosud soud nerozhodl; v tomto ohledu se předsedkyně senátu mylila, uvedla-li, že věc je pravomocně skončená.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

V dané věci však krajský soud postupoval v téměř okamžité reakci na podanou žalobu; vlivem postupu žalobce (podáním kasační stížnosti a rozhodnutí o ní Nejvyšším správním soudem) se tak věc dostala zpět do dispozice krajského soudu až dne 1. 10. 2014. Tedy až po tomto datu mohl krajský soud začít znovu věc posuzovat a případně rozhodnout o návrhu ve věci samé (o žalobě).

V posuzované věci neshledal Nejvyšší správní soud průtahy.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu